

Achter de geraniums

De Geranium is wel de bekendste bloem van gepensioneerd Nederland. Zodra wij grijze of kale(nde) koppen stoppen met werken om daarvan hele dagen uit te rusten, worden wij geacht 'achter de geraniums' te gaan zitten. En dan geeft het niet of we een huis met een tuin, een huis zonder tuin of een appartement bewonen. En het feit dat we ons zelf of een ander nooit een boeket geraniums cadeau doen, maakt niet uit : we zullen en

moeten onze dagen 'achter de geraniums' slijten. En waarom dat 'er achter' moet zijn en niet 'er voor' is niet duidelijk.

Om in deze gedachtespindel goed beslagen ten ijs te komen, heb ik maar eens naar de geranium gegoogled. Dat leverde ontelbare reacties op, want de geranium is dan een populaire bloem. Duidelijk bleek dat er ontelbare soorten geraniums bestaan, maar ook dat er een legioen van beschrijvingen van de geranium bestaat.

Waar de bloem in het Nederlands Geranium wordt genoemd, is zijn Latijnse evenknie Pelargonium. Van origine komt deze kleurige bloeier uit Zuid Afrika, maar nadat de mensen van de VOC daar terecht kwamen en het land ontdekten, kwam de bloem zo rond 1600 in de 'beschaafde wereld' terecht en kende daar een ware triomftocht. De geranium bestaat niet in één soort uitvoering, maar er zijn er talloze van. Ik zal u een paar soorten geven : de Pelargonium peltatum, Pelargonium grandiflorum, Pelargonium graveolens en de Pelargonium odoratissimus. En het zal u niet helemaal ontgaan zijn, maar er bestaan staande geraniums (Pelargonium zonale) en hang- of rankgeranium (Pelargonium peltatum). En daarvan bestaan er ook weer honderden of misschien wel duizenden enkelvoudige, half gevulde en dubbelbloemige cultivars.

De geranium behoort tot de familie van de ooievaarsbekken. Zouden we daaruit de conclusie moeten trekken dat hij ook bij het ter wereld brengen van jonge mensjes betrokken is? Want een geranium produceert ook stuifmeel. Kan het verband daarin bestaan dat er geraniums zijn die al in het vroege voorjaar bloeien, maar ook soorten die nog in het late najaar en zelfs tot aan de eerste vorst hun kleurenpracht ten toon spreiden? En in hun eerste levensjaren komen

de baby, het ukkie, de peuter, de kleuter, het kind , de puber en de tiener immers tot bloei om uit te groeien tot volwassenen en ouderen in de herfst van het leven. Zo kun je de ontwikkeling van de mens vergelijken met die van de geranium. Alleen ben ik nog nooit een gezegde tegen gekomen waaruit blijkt dat de voornoemde leeftijdsgroepen hun dagen ook 'achter de geraniums' slijten. Dus kunnen wij ouderen ons afvragen waarom wij wel geacht onze dagen 'achter de geraniums' te slijten en niet er voor. Is het omdat er gedacht wordt dat wij ouderen in de herfst van ons leven niet meer tot bloei kunnen komen. maar te verwelken? Maar als de geranium ook in de herfst nog tot bloei kunnen komen , waarom zouden wij dat dan niet kunnen? Kijk eens naar het gebruik in veel Duitstalige landen, waar ze hele oude gevels en balkons weg werken achter een bonte kleurenpracht van hang- of rankgeraniums. En dat tot diep in het najaar. Een lust voor het oog waar je intens van kunt genieten. En in ons land versieren ze op prachtige standaards tot tegen de winter onze straten en pleinen met hun bonte kleurenpracht. En de winter krijgt de geranium niet kapot, want ze zijn immers

winterhard. Dat komt ook wel overeen met ons senioren, want wij kunnen ook nog 'winterhard' zijn. In die periode gaat het niet altijd van een leien dakje, maar in het voorjaar komen we weer tot leven en bloei we weer op en doen ons dan weer tegoed aan het leven. De clou van dit verhaal? 'Achter de geraniums' is het nog niet zo slecht toeven. Je kunt er nog heel actief zijn en van de kleuren van het leven genieten. Ik wens u dat voor de komende zomer van harte toe.